viitoarele JOCURI OLIMPICE

La Grünau, succesul sportivilor români putea fi şi mai mare!

Ne-am propus, în continuarea comentariului pe marginea celei de-a VII-a ediţii a campionatelor mondiale de caiac-canoe, să luăm în discuţie următoarea problemă: „succesul de la Grünau — cinci medalii de aur, una de argint şi una de bronz — reprezintă, oare, maximumul potenţialului valoric al sportivilor noştri?"

Se cere, desigur, un răspuns clar, care să sublinieze ce a fost bun şi ce nu la această ediţie a „mondialelor". Şi pentru că primele noastre însemnări le-am consacrat, elogios, tuturor celor care au contribuit la succesul de la Grünau, rămîne să completăm — astăzi — răspunsul la întrebarea de mai sus.

O facem — şi credem că nu greşim — afirmînd că succesul echipei noastre putea fi şi mai mare, că sportivii români aveau posibilitatea să cucerească, în plus, una-două medalii de aur!

Şi acum vom încerca să explicăm.

UN ALT REVERS AL MEDALIILOR

Se cuvine să revenim asupra faptului că această ediţie a C.M. a fost considerată drept cea mai valoroasă din istoria „mondialelor". A fost o bătălie sportivă grea — reamintim că sportivi din 11 ţări şi-au disputat medaliile — în care nu numai noi luptam pentru victorie. Dar, chiar în aceste condiţii se putea mai mult. Şi la această concluzie au ajuns şi specialiştii noştri.

Să privim — cum spuneam — şi un alt revers al medaliilor. În 1963, la C.M. de la Jajce, A. Igorov cucerea medalia de argint la canoe-simplu fond. Oare experienţa căpătată de-atunci încoace de acest sportiv nu ne îndreptăţea să aşteptăm ca acum el să treacă primul linia de sosire, sau — măcar — să-şi păstreze poziţia din clasamentul „mondialelor" de la Jajce? Or, Igorov a venit la Grünau pe locul 5! Spuneam că sportivii români se puteau întoarce cu mai multe medalii şi pentru că în timp ce la Jajce ei au cîştigat primul loc la K2 — 1 000 m şi la ştafetă, acum n-au reuşit să obţină decît „argint" şi, respectiv, „bronz". Am explicat în cronicile campionatelor unele din cauzele care au determinat aceste coborîri în clasamentul celor două probe.

S-a spus — şi aşa este — că în probele feminine nu aveam prea mari şanse la titlu şi, poate, chiar nici la medalii. Dar, putem să uităm că la Jocurile Olimpice de la Tokio (şi nu sînt nici doi ani de-atunci!) fetele noastre se clasau pe locurile 2 şi 3? Ştim că la ora actuală există o serie de elemente tinere, talentate, cu perspectivă şi la timpul cuvenit am subliniat posibilităţile de progres ale componentelor caiacului de 4 şi ale altor sportive, cu mai multă sau mai puţină experienţă. Este bine că ne gîndim la ziua de mîine, dar se ştia de mult că în acest an vor fi „mondialele". Credem — în concluzie — că şi în probele feminine avem mari posibilităţi de afirmare şi că trebuie să muncim şi să îndrăznim mai mult.

Am arătat doar cîteva exemple, spre a sublinia faptul că, într-adevăr, succesul nostru putea să fie şi mai categoric dacă unii sportivi (V. Nicoară, H. Ivanov, A. Igorov, Igor Lipalit, C. Coşniţă, A. Conţolenco) ar fi evoluat la nivelul aşteptărilor. Iată de ce la Grünau nimeni n-a sărit în sus de bucurie — aşa cum poate era firesc. Pentru că, sportivi şi antrenori, noi toţi, ştiam că cinci titluri mondiale înseamnă mult, un succes de prestigiu, dar că sportivii noştri puteau şi trebuiau să dovedească mai convingător valoarea şcolii româneşti de caiac-canoe.

Acesta este celălalt revers al medaliilor şi credem că strălucirea aurului, argintului sau bronzului nu trebuie să ne împiedice să-l vedem, să-l analizăm cu realism şi exigenţă, pentru progresul continuu al acestor două ramuri ale sporturilor nautice.

CU UN MOTOR PUTERNIC ESTE BINE, CU DOUĂ ŞI MAI BINE!

Chiar de la primele comentarii după finale am auzit, adesea, spunundu-se: „De data aceasta a cîştigat Huţan!" Se avea, desigur, în vedere faptul că toţi sportivii români care au cucerit la Grünau titlul de campion al lumii sînt elevi ai antrenorului emerit Radu Huţan. Se avea, de asemenea, în vedere „rivalitatea" sportivă dintre acesta şi antrenorul emerit Nicolae Navasart, care — trebuie s-o spunem — a dat, de fapt, caiacului şi canoei româneşti acea impresionantă suită de mari campioni şi strălucirea unor victorii de mare prestigiu pentru sportul din ţara noastră.

Fireşte, la Grünau a concurat ECHIPA României şi rezultatele obţinute s-au datorat în primul rînd condiţiilor de pregătire. În întrecerea directă dintre cei doi antrenori, a învins într-adevăr Radu Huţan pentru care, de altfel, am avut cuvenitele cuvinte de apreciere.

Dar... Nicolae Navasart, adică secţia de caiac-canoe de la Steaua?

Nu putem trece nici o clipă peste meritele acestui antrenor binecunoscut nu numai în ţara noastră, ci şi peste hotare. Antrenorul emerit Nicolae Navasart — tehnician priceput, cu multă experienţă — a crescut şi a pregătit de-a lungul anilor sportivi care au reprezentat cu toată cinstea clubul Steaua şi culorile ţării în cele mai mari competiţii. Ar fi greşit să uităm că — spre a nu cita decît un exemplu — la campionatele mondiale de la Jajce, doi din elevii lui Navasart (Vasile Nicoară şi Haralamb Ivanov) au reuşit o performanţă încă neegalată în caiacul românesc: cucerirea în cadrul aceleiaşi competiţii a cîte trei titluri de campion european şi mondial!

De data aceasta, nici unul din elevii lui Navasart n-a cîştigat medalia de aur. Cum se explică acest „coborîş"?

Prea puţine au fost, după părerea noastră, în primul rînd, căutările — atît pe planul selecţiei, cît şi pe planul pregătirii propriu-zise — pentru aceste „mondiale". În ultimii doi ani, la Dinamo au apărut, printre alţii, patru tineri care — la debutul lor în C.M. — au cîştigat medalii de aur (P. Maxim, A. Simionov, V. Calabiciov, S. Covaliov). Dacă şi la Steaua ar fi fost selecţionat şi pregătit un asemenea „cvartet" poate că altul ar fi fost numărul medaliilor cucerite la Grünau.

De aceea spuneam că atunci cînd pleci la drum cu un motor puternic este bine, dar cînd sînt două este şi mai bine!

Aşadar, în aceste condiţii, în echipa noastră reprezentativă au intrat de data aceasta mai puţini elevi ai antrenorului emerit N. Navasart. Ne aşteptam ca el să caute să compenseze această diferenţă numerică printr-un plus de calitate, de valoare. După cum s-a văzut, n-a făcut-o. În plus, credem că moralul de concurs al acestor sportivi a fost de la început scăzut. În timp ce Maxim, Simionov, Calabiciov şi ceilalţi „puşti" ai lui Huţan spuneau: „Trebuie să cîştigăm! Trebuie să ne batem cu toate forţele!", elevii antrenorului emerit N. Navasart ne declarau îndeobşte: „E foarte greu. Nu ştim dacă putem să facem ceva...!"

De ce toate acestea?

Credem că ar trebui să primim răspuns la cîteva întrebări. Automulţumire? Să se fi culcat oare pe laurii victorii lor mai vechi? Sau, cumva, lăsarea problemelor de fond — ale selecţiei şi pregătirii — mai mult pe seama secunzilor (Maria Navasart şi St. Vişevan) care, oricum, nu au „mîna" maestrului, s-a răzbunat de această dată?...

V. Calabiciov—S. Covaliov au debutat la „mondiale" cucerind medalia de aur (C 2—10 000 m). O performanţă care confirmă marile posibilităţi de afirmare ale celor doi tineri canoişti români

Nu cumva a lipsit prea mult de la munca de pregătire ochiul experimentat al tehnicianului principal, priceperea şi exigenţa lui?

După cum spuneam, valoarea ridicată a caiaciştilor şi canoiştilor fruntaşi a fost creată în principal din întrecerea secţiilor celor două cluburi sportive — Dinamo şi Steaua. Este foarte bine că avem două secţii atît de puternice şi aceste nuclee principale trebuie consolidate în viitor. De acest lucru depinde în foarte mare măsură şi dezvoltarea viitoare a caiacului şi canoei din ţara noastră. Sîntem însă de părere că menţinerea celor două grupe la nivelul lotului republican diminuează şansele de afirmare, fărămiţează forţele şi nu asigură toate premisele unor succese şi mai mari. În plus, cînd se pune problema alcătuirii lotului şi definitivării echipei reprezentative, se nasc în mod firesc păreri subiective.

Se obişnuieşte să se spună că actuala formulă de disputare a campionatelor mondiale şi Jocurilor Olimpice, cu un singur echipaj de probă, ne dezavantajează. Aceasta pentru că în aceste ramuri sportive avem multe elemente talentate, valoroase, capabile să alcătuiască, la unele probe, două şi chiar trei echipaje. Dar, anacronic, în aceste condiţii ne prezentăm şi cu echipaje slabe şi aceasta — în afara celor arătate mai sus — pentru că nu s-a trecut la unificarea lotului, la unificarea metodicii de pregătire, la stabilirea unor răspunderi foarte precise, la exercitarea unui control permanent. Este tocmai ceea ce s-a hotărît acum şi sîntem convinşi că aceste măsuri vor elimina deficienţele semnalate.

LA ORIZONT – MEXIC!

În programul marilor competiţii de caiac-canoe, campionatele mondiale şi europene au un program mai bogat care reflectă mai complex dezvoltarea acestor sporturi. Să nu uităm însă că, aşa cum se vede mai ales în ultimii ani, criteriul suprem de verificare a valorilor în toate sporturile sînt performanţele realizate la Jocurile Olimpice. Şi, după cum se ştie, la J. O. programul întrecerilor de caiac-canoe cuprinde numai 7 probe (faţă de cele 16 ale campionatelor mondiale).

Iată de ce avem datoria să facem cuvenita legătură între comportarea la „mondiale" şi cerinţele Jocurilor Olimpice.

Înainte de J. O. de la Tokio aveam cele 6 titluri mondiale cucerite la Jajce. Şi, totuşi, pe lacul Sagami n-am cîştigat nici o medalie de aur. Ne poate lăsa indiferenţi acest lucru?

Fără să afectăm cîtuşi de puţin valoarea rezultatelor obţinute la Grünau, facem precizarea că din cele 7 probe olimpice am cucerit victoria numai în două, în timp ce la Jajce cîştigasem trei probe cuprinse în programul J. O.

Este acesta un motiv de alarmă? Da şi nu! Da, pentru că situaţia se prezintă aşa cum se prezintă. Nu, pentru că dispunem de tot ceea ce este necesar (condiţii materiale, cadre tehnice cu o bogată experienţă, tineri dotaţi, înzestraţi cu o excepţională putere de muncă, cum nu întîlnim în multe alte sporturi) pentru a asigura un lot valoros la J. O.

Iată de ce socotim necesar ca în perioada care urmează, suficientă din plin pentru punerea la punct a tuturor lucrurilor, să ne îndreptăm în special privirile spre probele olimpice în care, la Grünau, reprezentanţii noştri n-au avut o evoluţie concludentă. Şi să facem acest lucru ţinînd seama de necesitatea specializării — echipaje angajate în una, maximum două probe (cu foarte multă grijă). Credem că în primul rînd acete eforturi trebuie îndreptate spre probele feminine, la canoe simplu, dar şi spre celelalte probe.

Avem echipaje care într-un an au cîştigat titlul mondial. O reamintim atît pentru antrenori (este destul timp pentru a găsi şi pregăti noi echipaje) cît şi pentru sportivi. În primul rînd celor care au cîştigat, dar care trebuie să continue să muncească cu toată perseverenţa şi să nu considere nici o clipă că au de pe acum în buzunar paşaportul pentru Mexic. Că dacă nu vor ţine pasul vor fi ajunşi din urmă de alţi tineri talentaţi şi harnici. Ne adresăm acum, în încheiere, tinerilor care la Grünau au stat pe malul lacului şi celor care au rămas la Snagov, arătîndu-le că porţile lotului olimpic şi candidatura la laurii olimpici sînt nu un vis, ci o perspectivă pe de-antregul realizabilă.

Am fi deosebit de bucuroşi ca în toamna anului 1968 să publicăm în prima pagină a ziarului nostru cronica finalelor de la „Lago de Xochimilco" sub titlul: „Mexic, 1968 — o confirmare a şcolii româneşti de caiac-canoe!" Şi să punem la loc de frunte fotografiile sportivilor şi antrenorilor noştri fruntaşi în aceste ramuri.

MIRCEA COSTEA
DAN GÎRLEŞTEANU

TENIS DE CÎMP

Luni, începe la Progresul

Concursul internaţional

Aşadar, timp de cinci zile (5—9 septembrie) iubitorii tenisului din Capitală vor avea ocazia să asiste la o competiţie internaţională deosebit de interesantă. Spunem aceasta gîndindu-ne la faptul că pe terenurile Progresul vor evolua o serie de jucători români care au reuşit unele rezultate promiţătoare în actualul sezon. Ca să nu mai vorbim de Ion Ţiriac, devenit o forţă recunoscută şi peste hotare. Toţi aceşti reprezentanţi ai ţării noastre vor avea prilejul acum — în faţa publicului bucureştean — să lupte pentru întîietate cu tenismeni de valoare din străinătate. Iată de altfel ce ne-a declarat în legătură cu concursul de la Progresul secretarul general al federaţiei de specialitate, tov. prof. **Alexandru Lăzărescu: „Competiţia este aşteptată cu o firească nerăbdare de spectatori, jucători şi tehnicieni. Este vorba doar de un concurs la care vor participa cei mai buni sportivi români în compania unor „rachete" redutabile din alte ţări. Aceasta ne va da, sper, posibilitatea să asistăm la întreceri de un bun spectacol şi, în acelaşi timp, vom putea aprecia mai bine în ce măsură au progresat unii dintre reprezentanţii noştri, mai ales cei tineri. De asemenea, sînt convins că cele cinci zile de tenis vor constitui o bună propagandă pentru acest sport".**

In vederea întrecerilor care încep luni (de la ora 9 şi ora 14,30) pe terenurile Progresul, primii concurenţi străini şi-au anunţat sosirea pentru duminică.

sîmbătă

Fotbal — stadionul Republicii, ora 19,30: Rapid—Progresul.

Rugbi — teren Constructorul, ora 17: Gloria—Constructorul (cat. A).

Box — stadionul Dinamo, ora 19: Selecţionata Bucureşti—Selecţionata Galaţi, meci în cadrul campionatului republican pe echipe.

Tenis de masă — sala Dinamo, de la ora 9 şi 17: finalele campionatelor republicane de juniori.

duminică

Handbal — stadionul Tineretului, ora 10: Universitatea Bucureşti—Politehnica Timişoara (campionatul masculin, seria I); ora 11,15: Confecţia Bucureşti—Rulmentul Braşov (campionatul feminin seria I); teren Progresul ora 16,15: Steaua—Agronomia Iaşi (campionatul masculin seria I); ora 17,30: Progresul—Rapid Bucureşti (campionatul feminin seria I).

Nataţie — ştrandul Tineretului de la ora 9 şi 16,30: finalele campionatelor republicane de sărituri pentru seniori.

Rugbi — stadionul Republicii cu începere de la ora 9,30: Griviţa Roşie—Progresul; Dinamo — Steaua (categoria A).

Fotbal — stadionul Dinamo, ora 10,30: Dinamo Victoria—Oţelul Galaţi (categoria B); teren Politehnica, ora 10,30: Ştiinţa Bucureşti—Flacăra Moreni (categoria B); teren Timpuri Noi, ora 10,30: Flacăra roşie—Oltul Sf. Gheorghe (Categoria C); stadionul Republicii, ora 19,30: Steaua—Dinamo.

Tenis de masă — sala Dinamo, de la ora 9: finalele campionatelor republicane de juniori.